

[Krag.]

spørgsel, varemæssigt og valutamæssigt, end Tilfældet har været i de sidste Par Aar, saa bereder vi os overordentlig store Vanskeligheder i den kommende Tid, Vanskeligheder, som er overvindelige, naar det drejer sig om forholdsvis korte Perioder, hvor saadanne Indgreb gøres i den frie Omsætning, men som bliver uovervindelige, hvis man til Stadighed fortsætter. Vi er paa det rene med, at traktatmæssige Forpligtelser maa opfyldes, men vi mener paa den anden Side, at en friere Valutapolitik vil være den mest praktiske og den bedste Importregulator, for hvem køber vel mere, end han kan sælge, og hvem kan købe mere, end han kan skaffe Valuta til? I intet Land føres der en saa haardhændet Vare- og Valutapolitik som den, der for Tiden føres i Danmark. Vi mener ikke, den kan fortsættes ubegrænset, og derfor beder vi den højtærede Statsminister om Svar paa vort Spørgsmaal. Jeg tror, at af dette Spørgsmaal vil overordentlig meget med Hensyn til vor økonomiske Fremtid komme til at afhænge.

Til de Udtalelser, jeg her har fremsat, skal jeg, som sagt, ikke føje Bemærkninger angaaende vore Forslag om prishævende Foranstaltninger, disse Forslag vil det ærede Medlem Hr. Kyed omtale, jeg skal blot sige, at det er min fulde Overbevisning, at ligesom Foranstaltninger af den Karakter, der gennemførtes i December, skønnes rimelige og velbegrundede fra alle Sider i den forbrugende Befolkning, saaledes vil det ogsaa være Tilfældet, hvis de Forslag, vi her stiller, gennemføres, for ingen til syvende og sidst inden for Bybefolkningen, hvis økonomiske Forhold jo i saa høj Grad er blevet støttet gennem Statsforanstaltninger i de senere Aar, ønsker at leve paa et nødstedt Landbrugs Bekostning og at forsynes med Fødevarer til Priser, som er tabgivende for Producenten.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Mindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Det er en Selvfølge, at vi stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 1, idet det jo er vore Forslag, til hvilke Regeringspartierne har sluttet sig, hvad jeg paa ny udtaler min Taknemlighed for.

Kyed: Det under Nr. 16 foreliggende Ændringsforslag, der indeholder 3 Kapitler, har Regeringen og Flertallet ikke ment at kunne gaa i Forhandling med os om i Folketinget, de har afslaaet denne Forhandling med den Begrundelse, at der i Lands-

tinget ligger Regeringsforslag vedrørende Kornlovens Forlængelse og et mindre Ændringsforslag til Smørordningen, hvorunder disse Spørgsmaal maa henhøre. Venstre kan imidlertid ikke anerkende denne Opfattelse, hvad vi har givet Udtryk for i Betænkningen.

Vi er i Virkeligheden med vort Ændringsforslag i Overensstemmelse med den Betænkning, der er afgivet af det af Statsministeren nedsatte Udvalg, og hvori der peges paa, at det ikke alene er Produktionsomkostningerne, men ogsaa Produktpriserne, der er bestemmende for Landbrugets Forrentningsevne. Derfor maa disse Spørgsmaal sættes i Forbindelse med en Gældsordning, saaledes at der finder en Videreførelse Sted af de prishævende Foranstaltninger paa Hjemmemarkedet, ikke alene med Henblik paa at ligestille Landbruget med andre Erhverv i Henhold til det gældende Prisniveau, som Landbruget ikke har haft Indflydelse paa, men ogsaa saaledes, at man søger Ordningerne gennemført paa en saadan Maade, at de forskellige Egne og forskellige Størrelser af Landbrug bliver ligestillet med Hensyn til Virkningerne af de prishævende Foranstaltninger. Gennem en Forbedring af Indtægterne opnaar man at yde et virkeligt Bidrag til en Gældssanering, derved at man faar Antallet af dem, der kommer ind under en Gældsordning, formindsket, og yderligere formindsker man, hvad der ikke er mindst vigtigt, Tabet for Kreditorerne — Kreditorerne, som man ikke paa Forhaand kan gaa ud fra er kapitalstærke Folk. Det er Haandværkere og handlende, som mange Gange selv kan være i en vanskelig økonomisk Situation. Dernæst opnaar man gennem de indtægtsforbedrende Ordninger at medvirke til, som den højtærede Handelsminister saa rigtigt udtrykte det i Fjor ovre paa Fyn ved Dyrskuets, hvor han talte paa Landbrugsministerens Vegne, at ogsaa Gennemsnitslandmanden kan klare sig. Vi er fuldt ud enige med Handelsministeren om Nødvendigheden heraf, og vi venter derfor ogsaa, at man fra den Side vil lade Handling følge paa Ord. Men hertil kommer saa, at man, som det ærede Medlem Hr. Krag pegede paa, maa komme de vanskeligst stillede til Hjælp i en Overgangsperiode. Imidlertid har Flertallet i sin Betænkning anført, at den jævne Befolkning allerede har bragt betydelige Ofre gennem Prisforhøjelser paa Livsformødenheder.

Jeg staar ganske uforstaaende over for en saadan Opfattelse, hvis der hermed sigtes til de Fornødenheder, som Landbruget